

РЕШЕНИЕ

№ 5739

гр. София, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5579** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на Ф. Ф. Ф. с ЕГН [ЕГН] срещу ЗППАМ №23-4332-001361 / 21.03.2023 г., издадена от П. Х. П. - полицейски инспектор в ОПП-СДВР, с която на оспорвания е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца“ на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Посочва се ,че заповедта е немотивирана и не са налице материалните предпоставки на чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП, тъй като водачът е бил правоспособен. Счита, че същата незаконосъобразна, поради нарушение на материалния и процесуален закон и неправилно възприемане на фактическата обстановка, което води до неправилност и необоснованост на заповедта.Твърди се ,че в оспорения акт не са посочени ясно и недвусмислено фактическите и правни основания за издаването му.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв.Ч., която поддържа изложеното в жалбата, моли същата да бъде отменена и претендира разноски.

Ответника – полицейски инспектор към СДВР- ОПП-СДВР не се явява и не взема становище по допустимостта и основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Съдът като съобрази събраните по делото доказателства и анализира същите, намира жалбата за основателна.

С обжалваната ЗППАМ №23-4332-001361 / 21.03.2023 г., издадена от П. Х. П. - полицейски инспектор в ОПП-СДВР на Ф. е наложена принудителна

административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от Закона за движение по пътищата „Прекратяване на регистрацията на ППС-л.а. „БМВ“ 520Д с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табели и Свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК].

Видно от оспорената заповед на 14.03.2023г. около 13.55ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], водачът не притежава СУМПС валидно за категорията към която спада управляваното от него МПС-водачът е български гражданин, който управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство за правоуправление, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в България.Съставен бил АУАН, за нарушение на чл.162, ал.1 от ЗДвП .

Заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгл. заповед на стр.26 -28 от делото, спазени са административнопроизводствените правила, но е недостатъчно ясно мотивирана, тъй като от съдържанието ѝ не може да се разбере коя от хипотезите на чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП административният орган е приел за осъществена, за да приложи ПАМ с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата. В този смисъл е нарушено изискването за форма на административният акт по чл.59, ал.2 т.4 от АПК - заповедта се явява немотивирана.Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: по т.2а от ЗДвП- прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: по б.“а“ - без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Разпоредбата на чл. 162, ал.1 от ЗДвП постановява, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. Административният орган е приел, че жалбоподателят е управлявал собственото си МПС при проверката на 14.02.2023г. със свидетелство, издадено във Великобритания, която към този момент вече не е членка на ЕС, повече от три месеца, след като е влязъл в страната. Тук следва да се посочи ,че издаването на АУАН не е единственото доказателство за извършеното нарушение, което налага в условията на пълно и главно доказване административния орган да установи съставомерните признаци на нарушение, което обуславя налагане на ПАМ. В случая не е посочено, а е било задължително да се посочи датата на влизане в страната, за да се прецени при последващ контрол на акта, дали действително жалбоподателят Ф. е пребивавал повече от 3 м. в страната, за да се приеме за невалидно притежаваното от него чуждестранно СУМПС.

Вярно е, че чл.162, ал.1 от ЗДвП съдържа ограничение само за водачите – български граждани, които могат да управляват моторни превозни средства на територията на

Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария само в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. В случая, жалбоподателят безспорно е български гражданин, но чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП, в който няма изрично препращане към чл. 162, ал.1 от ЗДвП, съдържа няколко различни хипотези, като административният орган не е конкретизирал коя от тях е приел за осъществена, при констатирано нарушение на чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Не става ясно за съда, нарушението на чл.162, ал.1 от ЗДвП дали се приравнява според органа, наложил мярката на управление от неправооспособен водач, или при липса на свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада превозното средство. Останалите хипотези - лишен от право да управлява МПС по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или т.4 или по реда на чл. 69а от НПК, при наличните по делото данни могат да се смятат за изключени, но липсата на свидетелство за управление и правоспособността да се управлява МПС са различни случаи и следва да се разграничават.

Липсата на пълно фактическо описание и прецизна правна квалификация (по кое предложение на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП се налага мярката), безспорно е съществено процесуално нарушение на чл.59 ал.2 т.4 от АПК, ограничаващо правото на защита на адресата ѝ, поради което следва да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски, възлизащи общо на 1010.00 лв., от които 10,00 лв. държавна такса и 1000.00 лв. договорено на осн.чл.38, ал.1, т.3 от ЗА адвокатско възнаграждение в полза на адв.Ч..

Водим от горното Съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. Ф. Ф. с ЕГН [ЕГН], ЗППАМ №23-4332-001361 / 21.03.2023 г., издадена от П. Х. П. - полицейски инспектор в ОПП-СДВР, с която на оспорвания е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца“ на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Ф. Ф.-ЕГН [ЕГН] направените разноски по делото в размер на 10.00лв. заплатена ДТ и 1000.00лв. адвокатско възнаграждение в полза на процесуалния му представител.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: